

SETMANARI HUMORÍSTICH, POPULAR Y CATALA DE BONA MENA

DESLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH

SORTIRA CADA DISSAPTE

Se trobarà en tots los kioscos de la Rambia y demés llochs de venda de periódichs

Redacció y Administració: Carrer de las Molas, n.º 24, entressol, 1.^a

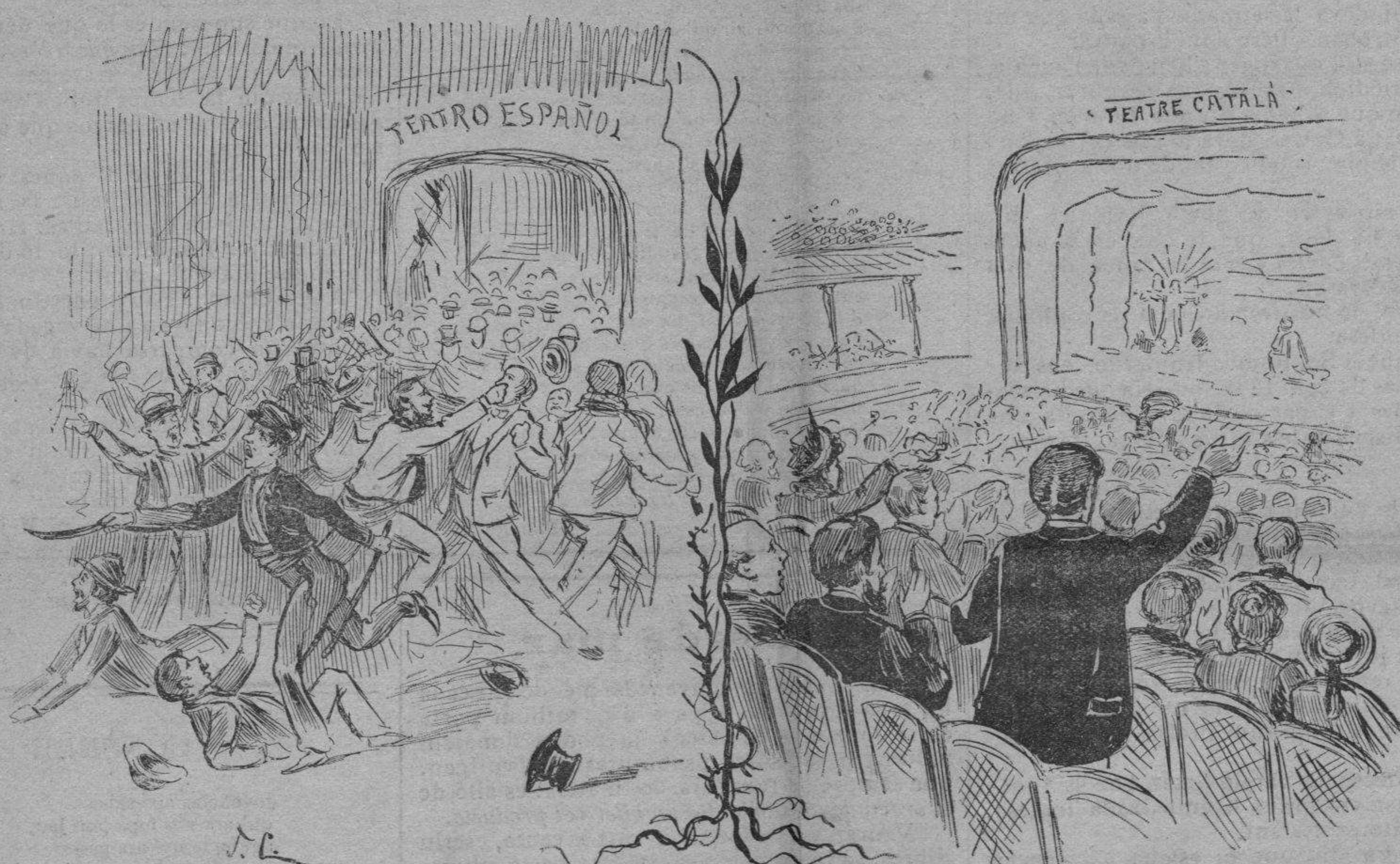
Número solt, 5 céntims.—Atrassat, 10.—**SUSCRIPCIÓ:** Trimestre, 1'50.—Mitj any, 2'50—Un any, 4

SUMARI.—La setmana, per Barretinayre.—Misiva, per Pau Rosés.—Cosas de mar, per Matatias.—Consell, per Emili Pascual Amigó.—Un home de be, per Dr. Garlanda.—Preludi, per Francesch Colomer.—Moscas d' ase, per Vonajiza.—Cantars, epígramas y cosas que no son cantars ni epígramas, per Varios.—Estreno, per Félix Enjega.—De tot arreu—Passatems.—Correspondència.

ESTRENOS

ELECTRA

L' ADORACIÓ DELS PASTORS

Veus aquí la diferencia
de Madrid y Barcelona
y l'sorprendent espectacle
que las dues ciutats donan.

Davant d' una obra dramática
observin com se comportan,
y diguin à qui desitjan
perteneixer dels dos pobles.

¿Qué no ho saben? Pues á la Redacció de la *Camama d'en Calsas* hi entran ratas literarias, y á fe que fan molt poch favor á son director, porque figurintse, qu' ell es burla de nostre periódich, d'hent que sembla una gorra de dormir y mentres ell está somiant los que freqüentan ab sos treballs lo periódich que tant dignament dirigeix, li engatusan poesias robadas de LA BARRETINA, y ell las posa, com ha succehit aquesta setmana ab la que publica ab el títol *Regeneració*, firmada per lo *plagiari Un millonari pobre*, quina es copiada literalment, títol y tot, de la publicada en nostre humil setmanari el dia 19 de Maig del any passat.

Sr. Director, jo de V. á las próximas eleccions faria propaganda entre sos llegidors á favor d'aquest *millonari pobre*, porque s' veu que deu entender que l'única regeneració s'obté fent corre 'ls dits.

Y un mes un menos á la colla dels regeneradors no 'ns vindrá d'aquí.

Lo Sr. Ramos Izquierdo, actual Ministre de Marina, està enfadadissim porque lo seu brillant plan d'enviar el *Carlos V* á Cowes, li ha sortit malament gràcies á las inesperades averias que á las 48 horas de sortir del Ferrol va sofrir.

Lo que es jo també m' vareig enfadar molt, porque vams varen ferme quedar malament després d'haber assegurat que no tindria cap averia; y francament ha sigut una verdadera sorpresa per tot Espanya y per tot lo mon, lo haver succehit una cosa aixís.

¡No 'ls hi sembla! Si fosim aquell altre pueste que 'ls hi deya la setmana passada que tot sovin se hi troban. ¿Pero aquí Espanya?

Figurintse si l'estrange s'hen poden avenir, que un periódich Francés, vā asegarar, que, apesar de lo que s'habia dit que l'*Carlos V* no havia arribat á Cowes, deya lo seu corresponsal, que lo havia vist al costat de dos acorassats inglesos.

Después me varen dir que l'periódich dit, rectificaba, hi deya, que lo que ell s'habia fixat que era'l *Carlos V* era la canoa de gala d'un dels acorassats.

Ja veuhem, la nostra marina ja la confonen ab.... la ingleusa.

Espero que l'Sr. Ramos Izquierdo, ens donarà notícies de com té la sumaria que ha matat que s'fes y si per ultimarla necesita una ajuda pot disposar dels meus pobres serveys.

Los diaris del diumenge, venian plens de que l'catòlic govern espanyol y l'cos diplomàtic acreditats á Madrid, presidits per lo fervorós general Azcárraga, havia assistit 'ls funerals de la Reyna Victoria.

Jo tot era mirar en quina Iglesia s'habian fet, porque jo no m' pensaba que los Governants, que representan una nació eminentment catòlica asistisen oficialment á festas que fosin fora de la religió que profesan los seus subordinats.

Mes oh decepció vareig llegir que 'ls funerals s'habian celebrat á la embajada ingleusa, y baix 'ls rito protestant.

Y l'govern diu que hi estava oficialmente cayentoshi á tots unes llàgrimas com á sigrongs.

¡Aixó s'en diuhem catòlichs de veras! Al demati anar á Missa y potser á combregar y á la tarde desfer lo del demati.

Per quedar be ab uns cuants miserables pederosos de la terra, trahir al verdader y poderós rey de cels y terra.

¡Mori per sempre l'catolicisme de double!

A l'última hora me han assegurat que dintre de poch se representarà en aquesta ciutat l'obra de En Pérez Galdós *Electra*, que no m' entretinch a descriurer perque segurament ja n' estarán enterats los meus llegidors.

Al despedirme del company que m' ha donat aquesta gran noticia, ne trobo un altre y hem diu.

—Noy ja están ensejant per l'*Electra*.

—Sí? —li responch jo.

—Sí, diu que anirá de primera.

—Quina companyía l'ensejia, —vareig preguntarli.

—Per ara, hem contestá, —solsament 'ls de la porra,

—Ves ximplet, ves, vaya un modo de rifar-se.

—No, home no, no veus que de tant temps, ja no s'recordaba cap de lo seu respectiu paper.

Per l'última noticia 'ls en vaig á dir una que s'en lleparan els dits.

No endevinarían quina.....

Pues que quant tots aurem menjat bombons y confits, diu que cambiarém de Ministeri.

BARRETINAYRE.

MISIVA

Senyor Millonari Pobre.

Molt Senyor meu y... d'un altre; Fa pochs dias qu' ab sorpresa vareig veure en la *Camama* lo seu nom firmant uns versos que de seus no 'n tenen ratlla. ¡Quin poch gust té Millonari! Triá 'ls meus versos per... ¡vaya! May ahuria dit qu' enveja causesin á un personatje com vosté que fent el tonto reconeix que molt li agradan. Ré 'm fa que sempre 'ls copibi puig jo ab la gloria cap tracte hi he tingut, pro no 'ls publiqui com ha fet en la *Camama*. Comprendrà que si ho sabian sos llegidors, vuy dir... ases á brams dirian qu' els donan gat per llebre, ufals per grana. Creguim, *Millonari*, creguim, no demostrí tant la *barra* que ja 's coneix qu' en te molta sols p' el gust de fer el K-K. Si versos vol no s'apuri, d'inèdits ne tinch á casa la *marl*. Tots ells de *primera!* (1) y 'ls hi vendré si bé 'ls paga. Tinch també un grandios poem que li donará gran fama titulat, *L'afana versos* ó *l'atreviment d'un rata*. Ja ho sap donchs cas que li agradin com presumo los meus tractes quansevol moment que tingui jo pasará per sa casa; puig ja se que vosté habita al... (segons van enterarme) pis cuart del número cent del carrer Perot lo lladre.

PAU Rosés.

Cosas de mar

Cada vegada ns convencem més de que cada hu te la seva planeta, es á dir, tothom porta en si, lo que ha d'esser y ja poden donarshi voltas y fe totas las probaturas que vullgan, que sempre 'ls resultarà lo mateix: es allò de *el orden de los sumandos no altera el producto*.

Veuran un home sabi, que inventa, escriu llibres, se torna calvo estudiant, gasta ulleras perque l' llegir li ha escursat la vista. etc. etcétera.; donchs ja poden contar que ha nascut per pobre.

Trobarán un individuo que no sab la O, que burlantse de l'Ignasi diu *es un hombre que dice quincecientos en vez de decir mil cincocientos*; que conta ab los dits, que per recordarse d'alguna cosa, fa nusos al mocador, no hi ha

que duptar que essent un sabatasa, arriba ser millonari.

L'un te tots los bons elements per fer f tuna; l' altre te tot lo que 's necessita per viver com nosaltres perdonam; dochs lo resul es contrari: lo sabi, es un miserable; lo ru es un potentat.

Aixó mateix que passa ab los individu passa ab las nacions: n'hi ha d'industrials; agrícolas; de guerrer; de artísticas. Y ja poden fer y ja poden dir: cada una cumpleix i seu destino.

Y com no hi res que convenci tant com los exemples, lo presentaré y ben contundent sense moureus de casa.

Espanya, sembla indicada, com á peninsula, per ser superior en cosas de mar, doncha: A Trafalgar, nos varen derrocar los inglesos.

Al Callao, en Mendez Nunez digué *Mas vale honra sin barcos, que barcos sin honra*; lo cual, si no manan lo contrari, significa que casi 'ls hi perderem tots, consolantnos com Francisco I de França que escrigué després d'una derrota: *Tots ha perdut menos l'honor*.

Encare es fresch lo recor del naufragi del «Re na Regente» que may mes se 'n ha cantat gall ni gallina.

Y mes fresch es encare la complerta desfeta de la escuadra espanyola á Santiago de Cuba.

Baix aquest antecedents, ¿que'n podian esperar del envio del «Carlos V» a Inglaterra per assistir al enterró de la reina Victoria?

Tots los espanyols, menos lo ministre Marina, ja van dir desseguida: ¡Farém una planxa! Y tal dit tal fet. A las tantas horas de sortir del Ferrol, hi tornava per impossibilitat de fer lo viatje, y ab la cua entre las camas.

Ja sabém que mes val aixó que haver tingut de plorar una hecatombe com la citada del «Reina Regente», pero, avans de anunciar á la faz del mundo que Espanya assistirà á la manifestació naval, lo senyor Ministre debia averiguar si verdaderament nos quedava algun barco capás de fer un viatje d'un pareil ó tres de días ab tota confianza.

¿Que dirán ara las nacions extrangeras?

Que Espanya s'empenia en ser lo que no pot, com aquell que ha nascut per fer sabatas y no per defensar plets.

Lo que suposem es lo que deu haver dit lo ministre del ram: *Hay que reorganizar la marina*, servintli aquesta frase per justificar tots los plans que fa temps duhen entre mans de gastar un dineral en barcos que cuan es l'ocasió 'ns fan figa.

Parlant del envío d'aquest barco ab un amich meu ja va manifestar la seva desconfiança ab un joch de paraulas: Hi va 'l *Carlos V*, li deya jo. Y empleant lo tó de sorpresa'n reprengué *¡Carlos! Quint!*

Aquest nom ja está predestinat á desgracias.

En lo Liceo feyan una vegada una comèdia en que un comparsa havia de cridar: ¡Viva Carlos quinto! y de tan que volgué cuadras i exclamá: ¡Viva Quirlos Canto!

Pero, y valguí aquesta salvatat pera engullirnos, á Espanya per só 'n tenim una de *Marina* que fa la pols á tots los estranges; es la de Camprodón y Arrieta.

Y també tenim as de 'n Meifren, que la seva pericie en lo gènero, mereix ven l'unich ministre de Marina.

Ja pot contar ab lo vot de 'n

MATATIAS.

CONSELL

Jovenetas aixeridas qu'ara vos topa bon Jan, agafeulo qu'ara passa si es xicot de seny com cal.

No espereu qu'eu vinga d'altre si aquest fá per vostre bras, que no fos que renedidas hagessiu d'aplegar ram.

Si es que no voleu ser monjas, que també á terra ni cal d'aquests àngels que resan pels que 'l mon no resan may!..

EMILI PASCUAL V.

(1) Que consti! Jo per alabar me'm pinto sol.

Un home de bé

Segurament que vostés no coneixerán alguns homes de bé, perque encara que com més va més escasejan, per xó no s'ha acabat la meua ni s'acabara si Deu ho vol. Pero hi han homes de bé y homes de bé, perque aixis com hi há melons bons que son millors que altres melons també bons, hi ha homes de bé que son més de bé que altres. Aixis es don Baldomero, un matalasé del meu barri que després de vinticinch anys d'anà pe'ls terrats picant llana y refent matalasos are s'ha retirat ab un pensament que Deu ni dó. Donchs si, don Baldomero que després de pendre xacolata y anà a misa ja te tota la seyna feta es un home de bé en tota la extensió de la paraula.

Si ab una mentida pogués comprá una casa al Ensanche la casa's quedaría per vendre, perque no es capás de dir una cosa per altre, y cuants homes de bé trobaríam que no diré per una sino per cinccentas la comprarían.

Jo, si no li sapigués el nom á don Baldomero y tingués de endevinarli, diria que's diu Bonifaci.

L' altre dia 'l vaig trobar descompartint á dos xicot que's barallavan perquè l'un havia pres una bala al altre.

—¿No veus que ets massa ganás?—deya al mes gran—Mes valdria que t'fessin anà á estudi que de segú que encara no sabs el bé á bá:

El xicot es veu que va agrahir tan el consell, que en pago del mateix quant ens en anavan, va tirarlí un tomatech madú al mitj del clauell.—Son ganancias del ofici—va dirme treyentse 'l mocadó y axugantse, sense girarse sisquera y ab la major paciencia del mon.

Un altre dia que també anavant junts, va pararse tot d'un plegat devant de un carro-mato y'm digué allargantme 'l bastó.

—Tingui aguanti si es servit.

—¿Que li surt la beta dels calsotets?—vaig fer jo.

—¡Cá homel! 'l carreté que déu sé á diná qui sab ahòt y aquet pobre caball li há caigut el morralet.

Efectivament, las garrofas y fabons escampadas per terra y la pobre bestia escoltant com el seu company rosejava sense convidarlo.

Es inutil dir que don Baldomero ab tota la catxasa de que es capás un home de bé com ell, va recullir tot el grà que vá pogué y posan el morralet al caball ab la satisfacció del que ha fet una obra altament meritaria, va dirme després de espolsar 'ls genolls

—¿No li sembla que aquet pobre animal no hauria treballat gaire de gust aquesta tarde ab la panxa buyda?

—Es un gran home vosté,—vaig respondre—pro qui sab si algun dia dia trobará algun carreté que li dirá que's cuidi de casa seva.

—Sempre n'hi há de mal agrahits pro jo no'n faig cás—va afegir conformantse per en davant ab los contratemps que poden venirli per fer favors de bona fé.

Es á dir que jo encara no he conegut á dinqui ab u dosis tan gran de esperit de sacrific com a don Baldomero.

Ahir mateix li deya—A vosté l'haurian de fer arcalde de barrí are que no té gayre feyna.

—No es carrech que'm desagradés—va respondrem—sobre tot per dà ordres serias als municipals, perque es un escandol, que encara un no gira la esquina y dexa la casa sola 'ls esbotza pisos ja buscan la porta.

Jo no se si arribará á serho d' arcalde de barri, lo que si puch asegurá si hi arriva, es que s'hi lluhirá.

DOCTOR GARLANDA.

PRELUDI

Ja s'allunya l'Hivern; tota la terra comensa á despertar de la dormida que tant temps ha durat. Las llargas vetllas y las postas de sol, sempre tant tristas, es van allunyant ya, com impotentas al sentir les remors de Primavera.
¿Que bonich es el camp..! Las aurenetas

passant 'rrant del terrer, alegras xisclan y'm semblan los seus cants, cants de lloansa que dirigeixen á la mare terra.

¡Que 'm plau el contemplar desd' una altura las serraladas y la inmensa plana;! sentint els cops de mall sobre l'enclusa veyent las xamaneyas fumejantas, escoltant dels telers lo soroll ritmich ¡com si deleyta 'l cor, volguda Patria..!

Y, sempre contemplant l'espai blavissim, y sentint el dols cant de l'aucellada, joyosa arriarà la Primavera cisellada de flors, plena de galas.. Y 'ls homes no mostrantnos insensibles al veurer rebrotar las flors y plantas, al Deu Omnipotent darem las gracies; que també al arriar la Primavera, irenaix el nostre cor á l'esperansa!

FRANCESCH COLOMER.

La regeneració es un fet; llegeixo.
«El alcalde de Antequera ha dispuesto que se empiecen los trabajos para el monumento del Sr. Romero Robledo»

¿Que 'ls hi sembla? d'aquesta feta y de la abolició de las corridas de toros ja no podem anar malament.

A mes aixó es una gran fortuna per «LA BARRETINA» puig presentant al concurs lo projecte que hi havia en lo número 3 de nostre setmanari lo premi 'ns l'enduyam, encar que á n'aquell projecte s'el pugui pender com á accionista de la tabacalera ó com á contrabandista dels pitjors.

A Madrid sempre passan coses extranyas cau un alambre del teléfono y ja se sab de morts y ferits una sabata plena....

Pro joh desgracia! sempre arreplega á gent de bé; senyoretas inofensivas, mamás pacíficas (fins pels seus gendres); pro á qu' es de politichs may'n arreplega cap.

Potser ho tā que no's mohuen de casa pro de tots modos es verdaderament calamitos que gent aixis envelleixin mes que Matusalen y aixó qu' aquest estava en gracia de Deu y ells.....

Que 'ls policies pegan als estudiants... bueno.

Que maltractan als ciutadans pacífichs... bueno.

Que pegan als campaneros qu' aplaudeixen la Electra... allavars ja's poden preparar, puig 'ls catolichs governs que 'ns regeixen no poden que 's mensys preuen las il·lertats individuals... pel mal.

Ara si's tractes de fer una manifestació católica com á Valencia... llevors, per la teoría del mal menor la prohibirán y dirán que perturba 'l ordre; pro sent un drama ateo, la cosa cambia d' aspecte, ija ni pot haber d'escandol, ja! que lo qu' es 'ls que manejan las sireras, dihen que 'l home es lliure que la societat no deu admetre la reacció y altres frases buydas de sentit y de rahó ja pagan.

Pro per xo, no s'en extranyin, no faltarán alguns qu' á pesar de dirse catolichs s'apoyin en aquet corrupt regim y potser fins alguns á qui ataca la electra.

Dihuen que la suspensió de garantías será permanent per Catalunya.

Nosaltres no podém dir mes que Benaventurats los que paleixen persecució per la justicia...

Alabat sigua Deu y Visca la llibertat!!!!

VÖNAJIZA.

Cantars, epigramas

y cosas que no son epigramas ni cantars

Era de noche y llovía cuando conoci mi amor
yo anaba sense paraguas y'm vaig posar fet un xop.

Del balance de mi vida
las penas quiero contar
si me'n descuidaba alguna lector ja m' avisarás.

Pascant Don Tomás un dia
no se com va reliscá
que caygué á l'ayga y pescá
de debó una pulmonia.

Hem d'anar drets, no hi ha més!
Deya sempre Don Canut
sens qu'el pobre no pensés
de qu'ell era geperut.

Tan lloch es el noy d'en Poch
deya l' altre dia en Lluch
que si un dia 'l trovo y puch
creu que may més'nirá'n lloch.

PEPITO FARISTOL.

A Pancraci l'advocat
va clavarli un estufat
el Joseph de can Miquelas;
y ara conta apesarat,
que 'l Joseph l'ha ben pelat
per cuestió de trenta pelas.

Un que segueix com un cá
los consells de La Campana
va comprarse una sotana
y's vestí de capellá.
Va sortir á passejà
y tothom li demanava
caritat y ell s' enfadava
no volent donar cap val,
y porque era liberal
als pobrets fastiguejava.

«No tornis may més á casa,
la Ramona no es per tú
li va dir á'n Pau Gatú
Don Geroni Vilarasa.
Surte de casa la minyona,
desayrat el bon minyó,
y veyent passá'l cantó
sa estimada la Ramona,
li cridá, ananthi directe,
«noya, ab tú no'm vull casá;
per qué avuy el teu Papá
m'ha tirat un indirecte.

JOSEPH ESPEL Y CASALS. Pbre.

Hi pres biltlets per la rifa.
y jo't prometo si trech...
despatxarte y buscarn' una
que tingui forsas calés.

Ja qu'et tinch enamorada
vull demanarte un favor,
y es, si'm vols pagá'l tabaco
perque noya, fumo molt.

JOANET D'OLESA.

El clavel que tu me diste
el dia de la Asunción.
Tan bont punt vas girá espallass
vaig llenarlo á un regueró.

Ay nineta, tas galtonas
no son dues rosas, no,
que son dues galtonas plenas...
plenas de polvos d'arrós.

H'D'UN ASA-VERT.

Deu lo quart..!
—Vosté venia..!
Per veura si posaria
aquest vers en son diari.
—Vol dir que no l'ha copiat?
—No Senyor, no, l'he trovat
en un full de calendari.

ESCORXA-RATAS.

ESTRENO

«Lo Sr. Joseph de las dispesas ó nna casa com un cel.» S' inete en un acte y en prosa, original de Anton Más y Casanovas.

Lo dia dos del corrent y en l' Academia Católica de Sabadell tingué lloch l' estreno d' aquella obreta que verdaderament feu fer un penxó de riurer á la numerosa concurrencia que omplíà l' esbelt y elegant saló d' espectacles de dita Academia. L' obra perteneix de plé al género sayneter. Lo tipo del Sr. Joseph abrumat per sos dispesers un socialista, un pintor modernista, un torero y un poeta escorregut, es de primera. Lo municipal del desenllás está ensopagat de debò.

Lo tipo de Felipó está demanant *rabisament* esser cambiat per lo de una xicoteta que lo mateix pot representar filla com minyona del Sr. Joseph. Ab aquesta innovació tenim per segur que l' obra pot veurer sense por de cap mena la llum de las baterias del teatro profá. Del desempenyo val mes no dirne res, puig fou de lo magret que habem vist en Societats d' aquesta classe ¡Y á fé de neu que fou una verdadera llástima, puig l' obra deixava marge per lluhirsi.

L' obra fou mou aplaudida y felicitat son autor á quals felicitacions unim la nostra, franca y desinteresada.

FELIX ENJEGA

DE TOT ARREU

Lo dia de la Candelera en la Escola Dominical de Torelló, s' hi representà lo drama «L' Heureu de l' Hostal», que fou molt ben executat per los socis, Srs. Tort, Prat, Bardolet, Palou, Puig, Casas, Canadell, Bonet y Galí, en cual drama tingué lloch l' estreno de una rica decoració de saló, de molt efecte. Per fi de festa, se posà en escena lo xistós sainete, «Cómichs en doyna» per los Srs. Puig, Tarrés, Badia, Galí, Espina, Prat y Bardolet.

—En la naixent societat de Lluisos de Centellas, s' hi representà lo dia 2 del actual, lo drama «Fruyts anárquichs!» qual desempenyo aná bastante ajustat, si bé hi havia algún paper que flaquejava per no estar acertat degudament. Per fi de festa s' representà la divertida comèdia «Sastres pobres que robéu...» la cual fou molt del agrado del públic que surti molt satisfet de la festa.

Avant y fora ¡Lluisos! y res vos espanti.

—En lo Col·legi de St. Ramon de Solsona lo dia de N. S. de la Candelera, tingué lloch l' estreno del teatre que ab tant primor sapigueren pintar los estudiants Senyors Cantons y Roca, posant en escena «La Victima de la Masonería» y «Modas» y cantant al final de tot la carço «Las Montanyas del Canigó» sortint á tot desitjar.

Mil enhorabonas rebin los estudiants de San Ramon de Solsona per sapiguerse oposar tan bé á la impietat del teatre de nostres días.

—«Lo Joch dels disbarats» y la xistosa pesa «Lo Gos de Pres» foren las obras que diumenge posà en escena lo Circol de St. Joseph de S. Andreu de Palomar prenenthi part los senyors Serra, Cortinas, Mitjans, Sanches, Tresserra, Baqué, Pallés, Ballester, Pla y Orpi (J y J) siguent molt aplaudits.

—Lo dia de la Candelera en la Secció del Centre Catòlic de Reus s' hi posà en escena lo drama en tres actes «Lo puntal de la casa» y la xistosa pesa «Un niu de rahons». Lo desempenyo a carrech dels Srs. Barberà, Carbonell, P. Domingo, Lentis, Odena, Plana, Camps y Huguet fou completement acertat.

—En la resenya qu' en el número pasat ferem

de la representació que lo dia 27, es donà en lo Circol Barcelonés d' Obrers, de los «Pastorets nous» ens descuidarem de dir que los chors de dimonis y pastors estaban á carrech dels Srs. socis que forman part del Orfeó de dit circol y que dirigeix lo Mtre. Comella, pocas vegadas havia si gut tant complért y ajustat.

—Lo disapte prop pasat en lo Circol Catòlic de Badalona la companyia Infantil posà en escena la xistosa pesa «Un niu de rahons» y lo quadro d' aficionats estrenaren las comedias, originals de Miquel Serret y Serra anomenades «Policàcas» y «Providència» y lo monolech original del mateix autor «L. Recader».

—Lo dia 20 del mes passat en lo Circul Catòlic de Obrers de Mataró se posà en escena la pesa «L' Anunci» y lo «Fill del Creuat» siguent desempenyat ab gran acer pels Srs. Mauri, Pujol, Torrets, Valldeperas y Florás.

Tambe estrenaren una comèdia en un acte de nostres compatriotes Rvt. Manel Mora y Juan Busqué titulada «Cataplasmas de cal Sr. Francisco».

Es d' un argument acabat demostran sos autors coneixer lo teatre ja que lograren ferse del tot seu al nombros públic que aplaudi los pasos mes culminants de l' obra. Lo desempenyo á carrech dels Srs. Valldeperas, Pulol, Mauri, Baqué, Ribas, Floriach, Floris, y Torrent que ho feren ab molta maestría. Rebin los Srs. Mora y Busqué nostre enhorabona per l' èxit de sa nova obra teatral.

—En la Juventut Catòlica de Vich. Lo disapte dia 2 festivitat de la Candelera, s' hi posà en escena un drama que tingué una interpretació admirable com no era de respectar per part dels joves aficionats Planas, Casanovas, Cunill y Riera, sobresurtinti los senyors Franquesa, Giralt y Godagai en los pappers respectius.

Per fi de festa s' estrená una molt xistosa pesa, original de D. Jaume Oms, que te per titol «Gent fi de sige, y en la cual los senyors, Casanovas, (J y M) Portabella y Godayol, rayaren á gran altura.

Tingué un èxit extraordinari, donchs que durant la representació el públic ho demostrá y al acabar foren cridats al palco escénich actors y autor á quins donem nostra entusiasta felicitació.

—La nit del dia 3 lo soci Trullàs féu un arreglo dels «Pastorets» y del, «Adoració dels Reys» y la «Degollació dels Ignocents» titulada «La vinduga del Mesías» al cual el Sr. Trullàs, Serra, Vila, Puigventós, Rexach, Ventura, Riera, Massagué, Penalda, Freixinet y Garriga prengueren part en dita funció y foren moltissim aplaudits especialment en el acte 3 y 4. Per posà aquesta obra en es escena lo Sr. Trullàs pintá 2 decoracions novas que varen sé aplaudidas.

—Com ja varem anunciar tingué lloch disapte passat festivitat de la Candelera en l' Academia Catòlica de Sabadell, una funció en honor de nostre amic y colòborador D. A. Mas. 'S representà primerament lo seu boceto dramàtic «La Nit de Nadal».

Acabá la festa ab l' monolech del mateix titulat «Cap de brot» interpretat d' una manera digna d' aplauso per lo Sr. Patrici Serra

Los actors que prengueren par en ditas funcions Srs. Pascual, Manan, Grier, Lladó, Garriga, Colomer, Crenells, Serra, Penalvá y Trepot, travallaren admirablement.

PASSA TEMPS**TARJETA**

BERTA SALA

L. N. L

Formar ab aquestas lletras lo nom y apellido d' un aplaudit autor Catòlic.

SALVADOR FUSTÉ.

—*

ANAGRAMA

Fuster! La tot vuy aquí.
Ara l'noy la tot assi!

Jap del Rap del Sap.

—*

In ríngalis

. A . A . A . . A

Formar ab aquestas 4 vocals y 5 consonants corresponents á los 5 punts un nom de dona.

JOAN ABRAS.

—*

Acróstich

* . . . .
* . . . .
* . . . .
* . . . .
* . . . .
* . . . .
* . . . .
* . . . .

Sustituint las estrelles per lletras darán l' apellido d' un autor catòlic y l's punts llegits orizontalment darán els títols d' obras sevas.

F. SERRA.

Solucions al número 51

Xarada.—
Geroglific comprimit.—Perdal.

Acróstich.—Lancaster.

Agullers.

Barbara.

Aldana.

Rosal.

Rosa.

Euras.

Tapias.

Iglesia.

Nacional.

Abaxadors.

—*

Las solucions en lo número proxim.

CORRESPONDENCIA

Albert Daroca.—Escorxa-ratas.—Vicens Caldés.—Pau del clot.—H... d' un Ase-vert.—Joanet d' Olesa.—J. Bonaterra. Anirà part de lo qu' envian.—Joseph Etabas. No va.—Salvator de Salvatoris. Qui fa un cove fa un cistell. Ja 'm pot entendre.—Pau Sojulan. Envihi cosas més curtes y mirarem de complaurel.—A. Gutierrez Mendez. No van mal pero l's admeteriam ab més gust si fossin humoristichs.—Carles Agustí. No recordo res del qu' em diu. Respecte á lo que m' envia anirà un cantar y un epígrama.—Mister Siroyes. Es molt innocenta.—Miquel. Arreglada anirà.—J. Romo. Las ciscunstancies ens ho privan.—Stat. Amargant. Vaya uns neulas son vostes!—Ll. Pericas. Gracias per las noticias.—Climent R. Queda suscrit.—Un qu' es menjá las criaturas. Vagi ab cuidado que no l' agafin! Qui l' ha enredat ab aquest nom tan carnivori!—Joan Prous y Plà. Passi per la redacció de set a vuit del vespre y podrem enraionar del asunto.—Carmeta 'Peix. Versos al seu xicot? Alsa amigo! Com se coneix qu' es un peix que l' am pica!—Ramon Treitg. Rebut l' import.

(Queda tancada lo dia 5 del corrent.)

GRANS REGALOS**KIOSKO POPULAR**

Rambla del Mitj, devant restaurant Martin

Recomaném á nostres lectors los anuncis que te exposats lo KIOSKO POPULAR abont se fan verdaders regalos á los compradors d' aquet kiosko.

També ha posat en circulació nous cupons de 2 y de 4 redactats en catalá y en té en preparació ab las vistes de Catalunya.

Nous regalos en preparació.

Impremta de F. Badia, Dr. Dou, 14.-Barcelona

Serveys de la Companyia Trasatlántica

Fernando Poo, Cádiz, Tánger, Algeciras y Gibraltar.—Per mes informes acudeixis als agents de la Companyia.

Serveys mensuals per Cuba, Méxic, Centre de Amèrica, Rio de la Plata, Brasil, Filipinas, Can-